మహానాటకం
ఉర్లపాటి కృష్ణమూర్తి

"ఏమిటీ జీవితం ? ఎందుకోసం ? అంతులేని ఈ జీవిత బాటమీద ఎంతని పయనించేది ? ఎప్పుడు — ఎక్కడ—గండిపడి బాటమీదకు వరద వెల్లువలై ప్రవహిస్తుందో మునిగిపోతుందో తెలుసుకోలేని ఈ అమాయకత మానవుల కెందుకు ?

"ఈ జీవితబాట ముళ్ళపొదల్తో కప్పబడి వుంటుంది ఎందరో ఎదురుపడి పలకరించి పాలించి లాలించి వెళ్ళిపోతూంటారు అవునా, రాణీ! ఆ అందరిలోనూ నన్ను లెక్కవేస్తావా ? నీ అందమైన విగ్రహంకోసం అర్రులుచూచే ఈ దీనుడ్ని "

తక్కున ఆపేసాడు, మధు గుర్రుగా చూశాడు ఆంజనేయులుకేసి

"ఒరే కృష్ణా ! ఈ చుంచుమొహంగాడ్ని అందమైన విగ్రహమని ఎలా వర్ణించేదిరా ? అసలు— నాక తెలియక అడుగుతాను — వీడికి హీరోయిన్ పాత్ర నెవరిమ్మన్నార్రా ?" అంటూ కసురుకున్నాడు ఆంజనేయులు కోపంతో తాటి ప్రమాణానలేచి — ఆ కోపంలోనే రిహార్సల్స్‌కని కట్టుకున్న చీరను కాస్తా విప్పేసి, కాకి పొడిచిన కోతిలా అదేపనిగా ఎగరటం మొదలెట్టాడు

"ఒరేయ్ — నీ కిష్టమైతే నటించు లేకపోతే మానెయ్ అంతేకాని మాటి మాటికీ నన్నిలా తిడుతూంటే నేనూరుకునేదిలేదు జాగ్రత్త ! ! నాలుగురోజుల్నుంచి నీ వరస చూస్తున్నా నువ్వు క్రితం సంవత్సరమే కాలేజీ కొచ్చావు — అద్దైనా మూడేళ్ళు మాత్రమే హైస్కూల్లో చదివి నాకు స్కూల్లోవున్న అనుభవంలో ఆరోవంతు కూడా నీకు లేదు — వరసగా ఆరేళ్ళు స్కూలు బెస్టు పాత్రధారిణిగా బహుమతి పొందాను తెలిసిందా ? ఇకనుంచీ ఈ వాగ డు మళ్ళీ వాగేవంటే— పళ్ళు రాలకొట్టి పొట్లం కట్టిస్తా, జాగ్రత్త "

నేను కల్పించుకోక తప్పలేదు "ఒరేయ్ అంజిగా— ఒరే — విన్నేరా — కాస్త అలుక మానరా !—" వాడు వినిపించుకోలేదు

"ఒరేయ్ ఉషారాణీగారూ !" గట్టిగా అరిచాను "కొంచెం యిటు వస్తారా ?" నా గొంతుకు దడసుకున్నాడో ఏమో వాడు గల్లంతు మానేసి నా వెనుకనే ప్రక్కగదిలో కొచ్చాడు వాడి బుంగ మూతిచూస్తే నాకు నవ్వాగలేదు

"నీకు నిజంగా మీవాళ్ళు భలేపేరు పెట్టార్రా ఆ — సరేకాని, చూడరా యిటు — మనం నాటకం వేస్తున్నది మనకోసంకాదుకదా ఒక సత్కార్యాన్ని తలపెట్టి దాన్ని జయప్రదం చేయడానికిగాను ఈ నాటకం వేస్తున్నాం — మన పుణ్యమా అంటూ ఆ సుబ్బిగాడు ఒకింటివాడైతే మన కదే పదివేలు అనుకున్నాంకదా అవునా ?"

వాడు అవునన్నట్లు తలూపాడు

"ఎన్ని కష్టాలొచ్చినా — ఎన్ని వరదలొచ్చినా జీవిత బాటమీద పరిగెత్తుకుంటూ పోవాలి అలాగే ఈ నాటకం స్టేజి ఎక్కేవరకూ మనలో మనం కష్టాలన్నీ మరిచిపోయి తిన్న తిట్లన్నీ అరిగించుకుని —ఎంత శ్రమైనాపడి — ఈ నాటకాన్ని, తద్వారా సుబ్బరాయుడిపెళ్ళి జయప్రదం గావించాలని మనందరం కోరుకుంటున్నాము అవునంటావా ?"

"అవున్రా కాని — కృష్ణా ! వాడు చూడరా ఆ వెధవగాడిద — మధూగాడూ — మాటి మాటికీ నన్ను 'చుంచుమొహంగాడు'—'నాలుగు— ముచ్చుమొహంవాడు' అంటూంటే ఎలా ఊరుకునేదిరా ! ఒకసారి రెండుసార్లైతే ఫర్వాలేదు —' ఇలా ఆంజనేయులు నాతో విన్నవించుకుంటూంటే, అన్నీ తలుపుచాటున నిల్చుని విన్నాడో ఏమో— మధు లోపలకు పరిగెత్తుకొచ్చాడు తారా జువ్వలా

"ఒరేయ్ — ఒక్క గుద్దుకు చంపేస్తాను అందునా నువ్వు ఆడవేషం వాడివి అబలవుకదాని ఊరుకుంటూంటే 'ఊఁ' వాగుతావా ? గంటకు రెండుసార్లైనా నిన్ను తిట్టవద్దంటావా ఏమిటి— ఆ ! కోతిగాక ఏమిట్రా నీ మొహం — ఇంకా మాట్లాడితే పీడత మొహం — ఎలుకమొహం—"

అంజిగాడికి పౌరుషం వచ్చింది పాట పాడేశాడు

"ఈనాటి భారతదేశంలో అబలలు సబల లేనుసుమ్మా ఇది తెలిసికొమ్మ ఓ రాజారావా ?" అని పాడుతూ మధుమీదకు విరుచుకుపడ్డాడు మధూను చావగొట్టకముందే నేను 'రాణి' చేతుల్ని పట్టుకు బతిమాలాను

"వరేయ్ — యిదంతా స్టేజీమీద వేస్తార్రా ఏమిట్రా— నా పరువులు కాస్తా పోతాయి—" అంటూ వాపోయాను

"మధూ ! ఈసారికి బతికిపోయావురా క్షమించాన్లే డైరెక్టరుగాడి రికమెండేషన్‌తో" అన్నాడు ఆంజనేయులు

చుట్టూ చేరిన స్నేహితు లంతా గొల్లున నవ్వేశారు మధు తలదించుకునే బుసలు కొట్టాడు. ప్రక్కనున్న శ్రీధర్‌తో—"వీడి పని చూస్తాగా— నాలుగో సీనులో నేను లెంపకాయ కొట్టాలిగా. అప్పుడు తేల్చుకుంటాను వీడి సంగతి స్టేజీ గీజా పోతేపోయింది" గొణిగాడు

నాకు కూడా వినిపించాయి వాడి మాటలు అన్నంతపనీ చేస్తాడేమోనని భయపడ్డాను కానైతే యిప్పుడేమీ అనడానికి వీల్లేని పరిస్థితి ఏర్పడింది.

"ఆ—రైట్ ఏదీ — మళ్ళీ మొదటి సీను ప్రారంభిద్దాం ఏడీ సుబ్బారాయుడు"అంటూ చుట్టూ చూశాను వాడు కనిపించక ఒకళ్ళ మొహాలు ఒకళ్ళు చూసుకున్నాం

దొడ్లో నూతిగట్టున కూర్చుని తనలో తను ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నాడు సుబ్బారాయుడు

"బస్సులో కన్పిస్తావ్—కవ్వించి మొదటి స్టాపులోనే దిగిపోతావ్ సినిమా హాల్లో కన్పిస్తావ్—కాని నలుగురి మధ్యన కూర్చుంటావ్ సముద్రపు వడ్డుకు వస్తావ్ — అయినా ఏం లాభం ? నీ ప్రక్కన ఎప్పుడూ తలపండిన ఆ ముసిల్ది వుంటూనే వుంటుంది నీతో నా హృదయ ఘోష ఎలా చెప్పుకునేది ? అరుణాదేవీ ! ! నీతో మాట్లాడే అవకాశమే రాదా ?"

వాడి లోకంలో వాడున్నాడు పిండారపోసినట్లున్న నిండు వెన్నెల్లో కూర్చుని మావాడు విరహం అనుభవిస్తున్నాడు ఎలా ఉంటుందో రుచి చూద్దామనుకుని

"ఒరే — సుబ్బిగా నీ సీను వచ్చిందిరా—" అని నేను యిలా కేకేసేనో లేదో అలా లోపలకు పరిగెత్తుకొచ్చాడు తన పాట పాడేశాడు ఆయాసమైనా తీర్చుకోకుండా

"నిదురించకోయి ఎదిరించేవేళ
ఎదిరించవోయి నిదురించే వేళ— "

"ఒరేయ్—ఆపు నీ పాట ఆపాపు— ఆపాట అప్పుడేకాదు రాజారావు నిద్రపోవాలి నువొచ్చి పాడాలి ఏదీ—మధూ—నువ్వు నిద్రపో—" డైరెక్టు చేశా

మధు గదిలో మధ్యగా వేసున్న మంచంమీదకు

(45-వ పేజీ చూడండి)

చూశాడు వారు దిగవలసిన స్టేషను వెనకబడి పోయింది వాళ్ళిద్దరూ దిగిపోయివుంటారు

రైలు మళ్ళీ కూతవేసి బయలుదేరింది కాళి దాసు దిగవలసిన స్టేషనుకు మరో అరగంట మాత్రమే ప్రయాణం అతడు మళ్ళీ కిటికీ వైపు జరిగి కూర్చున్నాడు చల్లనిగాలి వేగంగా వీస్తున్నది తూర్పుదిక్కు కొద్దిగా తెల్లబడు తున్నది క్రమంగా వెనకబడిపోతున్న ఆ వూళ్ళో కొన్ని పూరిపాకలలోనుంచి అప్పుడే పొగ సుళ్ళు సుళ్ళుగా పైకి లేస్తున్నది ఏదో వంతెనమీదుగా బండి పోతున్నది

తను దిగవలసిన స్టేషనులో బండి ఆగగానే కాళిదాసు తన సూట్‌కేస్ చేతిలోకి తీసుకుని క్రిందికి దిగాడు అది చాలా చిన్న స్టేషను ఒక స్టేషను మాష్టరూ యిద్దరు ముగ్గురు పోర్టర్లూ, తప్ప అక్కడ మరెవరూ లేరు ఆ రైలులోనుంచి కాళిదాసుతోబాటు మరి యిద్దరు వ్యక్తులు మాత్రమే ఏవో మూటలతో అక్కడ దిగారు

కాళిదాసు టిక్కెట్టుయిచ్చి బయటికి వచ్చాడు ఎదురుగా కనుచూపుమేర అంతా పొలాలు స్టేషను వెనకగావున్న మర్రిచెట్టు శాఖలలో పక్షులు రొద చేస్తున్నాయి అక్కడినుంచి దాదాపు ఆరుమైళ్ళు నడిచిపోతేనేగాని అతడు వెళ్ళవలసిన వూరు రాదు మునుపు అతడిక్కడికి వచ్చినప్పుడు ఒంటెద్దు బండ్లు రెండో మూడో వున్నట్టు గుర్తు ఇప్పుడవి కూడా లేవు అతనితో బాటు దిగిన వారెవరో మాట్లాడుకుంటూ భుజాలమీద మూటలతో మరోవైపు నడిచి పోతున్నారు

కాళిదాసు నడవటం ప్రారంభించాడు గాలిలో తేమ ఎక్కువగా వుంది ఇంకా ఎండలు ముదిరి నట్టులేదు అక్కడక్కడ గడ్డి మొక్కలమీద మంచుబిందువులు పడివుండి, కొద్దికొద్దిగా వ్యాపిస్తున్న వెలుగులో మెరుస్తున్నాయి అది సన్నని ఎర్రమట్టిబాట బాట కటూ యిటూ తుమ్మచెట్లక్రింద బంగారం ముక్కలుగా కొట్టి పోసినట్టు పువ్వులు రాలివున్నాయి దూరంగా మేఘా లలో ఒక పెద్ద డేగ తీవిగా ఎగిరి పోతున్నది.

అతడు ఊరు చేరుకునేసరికి ఎండలో చురుకు పాలు ఎక్కువైంది వీథుల్లో అక్కడక్కడ కొంత మంది, ఫళ్ళసందున వేపపుల్లలతో 'ఎవరీ కొత్త మనిషి ?' అని పరకాయించిచూసి మళ్ళీ తలలు తిప్పుకుంటున్నారు ఇళ్ళముందు రక రకాల ముగ్గు లున్నాయి ఒక మట్టి గోడల యింట్లో ఎవరూ కాపురం వుండటంలేదు కాబోలు, పాడుబడి వుంది ఆయింటి గోడలమన్నంతా కరిగి క్రిందికి జారిపోయింది మొండిగావున్న గోడలమీద ఏవో మొక్కలు మొలిచివున్నాయి ఆవరణలో జిల్లేడు చెట్లూ, ఉమ్మెత్తచెట్లూ మొలిచివున్నాయి

కాళిదాసు వూరి చివరగావున్న పెంకుటింటి ముందు నిలబడ్డాడు ఆ వాకిట్లో పెద్ద రథం ముగ్గు వుంది ఆవరణలో ఒక ప్రక్క ధాన్యపు పాతర వుంది అతడు నెమ్మదిగా లోపలికి నడి చాడు (సశేషం)

మా నాటకం

(17-వ పేజీ తరువాయి)

బడలికగా వచ్చి నడుం వాల్చాడు కొంచెం కళ్ళు మూసాడో లేదో—గభాల్న సుబ్బారాయుడు లోపల కొచ్చాడు ప్రక్కగదిలోంచి

"అబ్బబ్బ—అంత తొందరగా రాకూడదురా నెమ్మదిగా లోపలికొచ్చి ఆవేశం తెచ్చుకోవాలి పడుకున్న మధుగాడి మొహంలోకిచూసి, కమ్మగా పన్నటి గొంతుతో మేలుకొలుపుగా పాడాలి —"

"ఒరే డైరక్టరుగారూ ! నువ్వెంత డైరక్టర వైనా మరీ యింతగా లేతగా కొయ్యగూడదురా కోతలు—"అన్న అప్పన్నకేసి చూసాను

"ఏం ?" అన్నా

"వాడిది అసలే గార్దభస్వరం—దానికితోడు నెమ్మదిగా కమ్మగా హోహో ఆ—యిహ ఆడియన్స్ హాల్లో కూర్చున్నట్లే—"

"ఒరేయ్ అప్పిగా నాది గాడిదగొంతా—' కాలరు పైకి లాగుతూ సుబ్బారాయుడ్ని అడిగాడు

"గాడిదగొంతని నేననలేదు"

"మరి—యిప్పుడు కూసిన కూతేమిటి ?"

"గార్దభస్వరం అన్నాను"

"అదే—ఎందుకన్నావని అడుగుతూంట—"

నాకు తల తిరిగిపోతోంది గిరగిరా యిందంతా చూస్తే ఓ కుర్చీలో కూలపడ్డాను—తల పట్టుకుని

"నా ఖర్మరాబాబూ—మీతో నాటకం వేయించా లనుకోవడం నిమిష నిమిషానికి యిలా ఎవరో ఒకరు కొట్టుకుంటూవుంటే మనం నాటకం వేసినట్లే ఒరేయ్ సుబ్బిగా ! ఆ వెధవ అన్నాడే అనుకో—నువ్వు వాడి మాటలన్నీ పట్టించుకోవా లనుందా—చెప్పు"

ఆంజనేయులు తన కాలి చెప్పుతీసి నా చేతిలో పెట్టాడు

"ఇదేమిట్రా" అంటూ విస్తుపోయాను

"ఒరేయ్—చెప్పు అడిగావు కదరా—"

అందరూ గొల్లున నవ్వారు అప్పన్న తల దించుకున్నాడు

"నాది తప్పే కృష్ణా ! వాడిది గార్దభస్వరం అనడం తప్పే"

"ఒరేయ్ అప్పన్నా ! ఒక్క నిమిషం రోలు వేస్తూ నీకింత పొగరు పనికిరాదురా" అంటూ మందలించాడు శ్రీధర్

ఆ మాటతో మళ్ళీ ఏం గొడవ ముంచుకొస్తుందో నని నా భయం గదికి ఒక మూలగా ఉన్న ఓ బల్ల మీదకు చెంగున ఎగిరి చిన్న ఉపన్యాసం దంచేశాను

"ఓ ప్రకృతి నాటక సమాజ శాశ్వత సభ్యులారా! నా మొర వినండి ఇది ప్రఖ్యాత నాటక రచయిత సుబ్బారాయుడు రచించిన 'దేశంకోసం' అనే నాటక మని మీకందరకూ తెలుసును—"

"ఏమిట్రా యీ సొద ?' అంటున్నాడు శ్రీధర్ నేనదేమీ పట్టించుకునేరకం కాదులెండి

"మీకు తెలియదనికాదు నా అనుమానం నాటక రచయిత అసలుద్దేశ్యం ఏమిటో మీకు తెలి యదని నా దృఢ విశ్వాసం. దేశక్షేమాన్ని ఎలా భద్రపరుచుకోవాలో తెలియజెప్తుంది ఈ నాటకం నిద్రపోతున్న దేశ భక్తుల హృదయాలను మేలుకొలుపు పాడి సుబ్బరాయుడు స్టేజి ప్రవేశం చేస్తాడు ఆ మేలుకొలుపుతో నాటకం మొదలవుతుంది—"

"ఇదంతా ఎవరికి తెలియని గోలరా ? మా కందరికీ తెలుసు బాబూ ! ఎందుకీ ఉపోద్ఘాతం ? అంతా చెప్పాక మమ్మల్ని గొడవ చెయ్యొద్దం టావ్ అంతేగా ?" నేను చెప్పబోయేదేమిటో సరిగ్గా ఊహించాడు భద్రం కాని—నేను డైర క్టర్ని

"ఆ మేలుకొలుపుపాట అయ్యాక రాజారావుగా మధు నిద్ర మేల్కొంటాడు ఇలా మొదటి సీను ప్రారంభమై నవరసభరితమైన నాటకానికి అంకురార్పణ జరుగుతుంది రెండో సీనులో దేశ భక్తులిద్దరూ కలుసుకుని మాట్లాడుకుంటారు, నేతాజీ విప్లవ సంఘంలో చేరటమా వద్దా అని

"మూడోసీనులో ఇద్దరూ నేతాజీతో చేరి, దేశస్వాతంత్ర్యంకోసం పోరాటం మొదలు పెడ తారు దాంతోపాటు మధు ఆంజనేయుల్ని ప్రేమి స్తాడు—"

"ఆహాహా—ఏంకథ రా—అద్భుతం—' ఆవులిస్తూ అన్నాడు భద్రం

"ఒరే డైరక్టరూ ! అదేంటిరా—పాత్రల పేర్లలో చెప్పక యిదేంపనిరా ? నన్ను వాడు ప్రేమిస్తాడా ?"—ఆంజనేయులి ఘోష

"ఉష్ గొడవచెయ్యక నువ్వు కానీరా—" ప్రోత్సహించాడు శ్రీధర్

"నాలుగో సీనులో ఉషారాణిని ప్రేమించిన రాజా రావు పో దరిద్రుడుగా ! అందుకని ఆమె తిరస్క రించి లెంప పగలకొడుతుంది నిజంగా కొట్ట దులే చెయ్యి అలా అతని బుగ్గమీద ఆనించగానే తెర వెనకాల శబ్దం చేస్తాం అప్పుడు రాజా రావుకు కోపం వస్తుంది—తిరిగి ఆమెను కొడ తాడు—"

మధు కంగారుపడ్డాడు "ఒరే కృష్ణా ! అది డ్రామాలో లేందే ?"

"ఏది" అనడిగా

"అదేరా—నన్ను ఉషారాణి కొట్టినట్లుగా—"

నేను చిన్నగా—చిలిపిగా నవ్వాను "నువ్వు వాడ్ని మరి—గట్టిగా కొట్టేస్తే వాడికి కోపం రాదూ — అందుకని వాడే నిన్ను ముందుగా కొడ తాడు—"

"ఒరేయ్ నీయిష్టమేనా నాటకాన్ని మార్చ డానికి—రచయిత వప్పుకోవద్దూ ?" మధు గట్టిగా అడిగాడు

"మధూ ! కృష్ణ ఎలా మారిస్తే అలాగే. నా అభ్యంతరం ఏమీలేదు" అన్నాడు సుబ్బా రాయుడు నావంక చూస్తూ

"అవున్లే అభ్యంతర మెలావుంటుందిలే ఇదో నాటకమైతే బాధపడతావు గానీ—" అన్నాడు అప్పన్న మొహం దాటవేస్తూ

"అప్పుడు అతను—అంటే రాజారావన్న మాట—ఏడుస్తూ వెళ్ళిపోతాడు—"

"ఛీ ఛీ ఛీ ఎక్కడైనా విలన్ ఏడుస్తాడా ?" అంటూ అంకెళ్ళు నొక్కుకున్నాడు శ్రీధర్

"ఏడుస్తాడు లేవోయ్ రచయిత ఏడిపిస్తే ఏడవాలి నవ్వమంటే నవ్వాలి తెలిసిందా ?" అన్నాడు సుబ్బారాయుడు కాలర్ విప్పదీస్తూ

"అయిదో సీనులో ఆ అమ్మాయి సుబ్బరాయుడితో—అంటే—ఉషారాణి సునీల్‌తో మాట్లాడుతుంది ఇద్దరూ పెళ్ళి చేసుకోడానికి నిశ్చయించుకుంటూ మాట్లాడుకుంటారు ఇక—ఆఖరిసీనులో మధూను అరెస్టుచేసి తీసుకుపోవడానికి యిన్స్పెక్టర్ వేషంలో అప్పన్న ప్రవేశిస్తాడు మధు కడుపుబ్బరం పట్టలేక ఓ రెండు పేజీల డైలాగు చెప్పి అరెస్టవుతాడు ఆరోజునే మనకు స్వాతంత్ర్యం వచ్చినట్లు మాట్లాడుకుంటారు సుబ్బారాయుడ్డూ అంజనేయులూనూ మధూ చేసిన త్యాగాన్ని అర్థం చేసుకుంటాడు సుబ్బారాయుడు"

'ఇదీ నాటకంయొక్క జిస్టు !' అని ముగించాడు శ్రీధర్ నా ఉపన్యాసాన్ని నేను దాంతో [illegible]కోక తప్పలేదు

"ఇందులో మధు చేసిన త్యాగమేమున్నదిరా ?" ప్రశ్నించాడు అంజి

"ఉంది లేవోయ్ స్వాతంత్ర్యంవచ్చినా కూడా జైలుకెళ్ళడం త్యాగం కాదూ ? ఉషారాణితో మన వాడి పెళ్ళి కావడానికి అవకాశం కల్పించిన మధు త్యాగం చేసినట్లవలేదూ ?" అని శ్రీధరనగానే అందరూ ఘొల్లున నవ్వారు

"అవునుగానీ—డైరెక్టరూ ! ఆ మధూ రెండు పేజీల డైలాగు చెప్తున్నప్పుడు నేను ఏం చేస్తూ వుండాలిరా ? భజన చెయ్యాలా—" అప్పన్న కోపంగా అడిగాడు

"నువ్వేమీ భయపడకు వాడెలాగో స్టేజి మీది కెళ్ళేసరికి కొంత మరిచిపోతాడు యిహ చెప్పేది ఓ అర పేజీ వుంటుంది ఆకాస్తసేపైనా స్టేజిమీద నిల్చోలేకపోతే ఎందుకురా నీ నటన—తగలెయ్యనా ?' అన్నా

"అదికాదురా నాకిదే మొదలు కదరా నాటకాల్లో ఎప్పుడూ వెయ్యలేదాయె అందుకని—అనుమానం వచ్చి—ఎందుకైనా మంచిదని అడుగుతూంటే—" నీళ్ళు నమిలాడు అప్పన్న నాకు కూడా నిజంగానే ఏం చేయాలో తోచలేదు

"మరేంచేస్తావ్ ?' అనడిగా

"కుర్చీలో కూర్చునేదా ?"

'ఛా వాడంతగా కళ్ళు చిట్లించి నుదురు చిగలగొట్టుకుని కష్టపడి మాట్లాడుతూంటే నువు దర్జాగా కూర్చుంటావా ? నువ్ ఫీలింగ్సు చూపిస్తూ, నిల్చునే వుండాలి" అని చెప్పా

"ఒరేయ్ ఒక చిన్నపాత్ర గురించి యింత కష్టం ఎందుకురా ? వాడెట్లా తగలేసినా ఫర్వాలేదు మొదటి నాలుగు సీన్లూ చూసేప్పటికీ ఆడియన్స్ ఒకరో యిద్దరో మిగిలినా—ఎలాగూ నాటకం అయిపోవచ్చింది గనుక వాళ్ళేమీ బాధ

మా నాటకం

పడరు"—శ్రీధర్

సుబ్బారాయుడ్డు మొహం చిన్నబుచ్చుకున్నాడు "మీరంతా కలిసి నా నాటకాన్ని ఖూనీ చేసేట్టున్నారు యిదంతా చూస్తే ! నా నవ నాడుల్లోంచి ప్రవహిస్తున్న కవిత్వావేశమే నన్నీ నాటక రచనకు ప్రోత్సహించింది నా హృదయంలో ఓ మూల ప్రవేశించి మొత్తాన్నే ఆక్రమించేసుకున్న ఆ అమ్మాయి—అరుణాదేవి నా నాటకం చూస్తుందనేగదా ఈ అవస్థంతానూ నేను నటించిన పాత్రను ప్రేమించి తద్వారా నాకు సానుభూతి చూపుతుంది ఆసానుభూతి కొన్ని రోజులకు పరిణయుంగా—ప్రణయుంగా మారి—"

వాడింకా ఏమో చెప్పబోతూండగానే అంతా

తన ఇంటిలో ఉన్న రోగి కోసం అంబులెన్స తెచ్చేందుకు ఒకాయన ఆస్పత్రికి వెళ్లి, డాక్టరుతో "అయ్యా, మా ఇంట్లో రోగి చాల బాధపడుచున్నాడు. అంబులెన్సును త్వరగా పంపండి" అన్నాడు

డాక్టరు:-అంబులెన్స మరియొక రోగిని తేవడానికి వెళ్లింది.

అతడు కొంతసేపు కూర్చొని చప్రాసీతో "ఏమయ్యా అంబులెన్సు ఇంతవరకు రాలేదా?"

చప్రాసీ:-మా, అయ్యగారు కూరగాయలు తేవడానికి బజారుకు పంపాడండి.

ఆకుదారి రాజు (లాలాగుడ)

'ఒ కే ' అన్నారు ఆవులిస్తూ నేను చిరునవ్వు నవ్వా

"ఒరేయ్ సుబ్బా ! తప్పు అంటున్నావురా ప్రణయం పరిణయంగా మారి—అవాలి" తప్పు పట్టాడు శ్రీధర్

"అవునులేరా ప్రణయం పరిణయుంగామారి మేం హనీమూన్‌కు బయలుదేరిన రోజున మీ అందరకూ ఓ బ్రహ్మాండమైన డిన్నర్‌పార్టీ—

అందరూ 'ఓకే' అన్నారు వాడి ప్రణయం గురించి తెలియనివారు ఎవరూలేరు అందరూ వప్పుకున్నారు—వాడితో సహకరించడానికి అప్పన్నకో అనుమానం వచ్చింది

"ఒరే సుబ్బా అంతా బాగుందికానీ—ఒకవేళ డ్రామా ఫెయిల్ అయిందే అనుకో—అప్పుడేమవుతుంది ?"

"ఛా—అపశకునం పలకబోకురా ! ఈ డ్రామా చెడిపోతే అందుక్కారణం మనచాతకానితనమే కనుక, మన శక్తిసామర్థ్యాలు నిరూపించుకుని దీన్ని ఒక బ్రహ్మాండమైన కళాఖండంగా తయారు చేయాలి" అన్నాను

"ఏమిటీ — ఖండంగానా ? అంటే ముక్కలు ముక్కలుగా చేయడమా—" అమాయకంగా అడిగాడు భద్రం

"ఒరేయ్—ఈ రాత్రికి సెలవు పుచ్చుకుందాం గానీ—రేపట్నుంచి రిహార్సల్సు చాలా సీరియస్‌గా సాగాలి ఏమంటారు ?" అనడిగా, అందరి మొహాల్లోకి చూస్తూ అందరూ యిష్టపడ్డారు యిళ్ళకు పోవడానికి

* * *

మర్నాడు

కాలేజీమెట్లపై వయ్యారంగా నడుచుకుంటూ రెండో అంతస్థుకొచ్చింది మిస్ అరుణాదేవి సుబ్బారాయుడు టిప్‌టాప్‌గా తయారై ఎదురు పడ్డాడు

"హల్లో—మిషర్ రాయుడూ" అంటూ ఆమే పలకరించింది నేను వరండా చివర్న నిల్చొని ఆశ్చర్యపోయాను కళ్ళు నులుముకుని చూశా అవును—అరుణాదేవి సుబ్బరాయుడ్ని పలకరించింది

ఆ అమ్మాయి కళ్ళజోడు, వెనుకనున్న కళ్ళు చిలిపిగా నవ్వాయి అరుణ బంగారుతీగెలా వుంటుంది ఎర్రగా మెరుస్తున్న ఆమె పెదిమల్ని, నిగనిగలాడుతున్న ఆమె చెక్కిళ్ళను చూసే ఆమె కాపేరు పెట్టుంటారు

కొంతసేపటివరకూ మాట్లాడలేకపోయాడు, సుబ్బా నేనిదంతా పరికించి చూస్తున్నా వాడు బుర్ర గొక్కున్నాడు ఏమనాలో తెలియక

వాడి అవస్థ చూస్తుంటే ఆమెకు నవ్వాగలేదు పకపకా నవ్వేస్తూ, "రాయుడుగారూ, నమస్తే—" అంది

అప్పటికిగానీ మావాడు ఈ లోకంలోకి ఊడి రాలేకపోయాడు "ఆ—నమస్తే అరుణాదేవి ! ఏమిటీ—' అనడిగాడు తనేమిటంటున్నాడో తనకే తెలియక

"మీరు 'కల్చరల్ వీక్సుకు' నాటకం వేస్తున్నారటగా ?" అనడిగింది

"అవునండీ ! మీ కెవరు చెప్పారు ?"

"ఆ నాటకం మీరే వ్రాశారటగా చాలా బావుందని చెప్పాడు మా తమ్ముడు"

"మీ తమ్ముడా ! ఎవరది ?"

"పి యు సి చదువుతున్నాడండి పేరు మురళీ రోజూ మీ రిహార్సల్సు చూస్తూనే వున్నాట్ట మీ నాటకం ఏ రోజున వేస్తారు ?"

"ఏమోనండి ఇంకా ప్రోగ్రాం సెటిల్ కాలేదు"

ఏదో విధంగా వాడితో మాట్లాడడానికి ఆమె ప్రయత్నిస్తూవుంటుందని నాకు తెలియక పోలేదు ఆమె హృదయంలోనూ వాడంటే కొంత

ప్రేమ ఉన్నట్లు నాకు తెలియకపోదు అందుకనే వాడు అడగ్గానే 'ఊ' కొట్టాను వాడు ఎలాగూ జయిస్తాడు గనుక—యిలా చేస్తే నాకు కూడా కొంత పేరొస్తుందిగా—అందుకని డ్రామా డైరెక్టు చేయడానికి వప్పుకున్నాను

ఆ అమ్మాయి వెళ్ళిపోయింది నేను ఆలోచనల్లోంచి తేరుకునేలోపున, సుబ్బారాయుడు మురిసిపోతూ నా దగ్గర కొచ్చాడు

ఆరాత్రి రిహార్సల్స్ సీరియస్‌గా ప్రారంభించాం మిగతా నాటకాలన్నింటినీ దెబ్బ కొట్టాలని మా వూహ

"   ఈ దీనుడ్ని కనికరించి కరుణతో నా ప్రేమను స్వీకరించు" అన్నాక—

"ఒరేయ్—కృష్ణ పిడ్ని చూస్తూ చూస్తూ అందమైన మొహం అని ఎలా అన్రా ?" అంటూ దీనంగా మొహంపెట్టాడు మధు

"ఎప్పుడూ యిదే గోల్రా ? వాడి మొహం వంక చూడక దీపం వంక చూస్తూ అనేసెయ్" అని సలహా యిచ్చా

"ఒరే డైరక్టరూ నన్ను దీపంతో పోలుస్తావ్రా—" ఆంజనేయులు గొడవపెట్టాడు

"నీకే మంచిదికదరా దీపంలాగా జిగ్గున వెలిగిపోతోందన్నారు డైరక్టరుగారు — నీ నీగ్రో మొహాన్ని ఇంతకన్నా నీకింకేం కావాలి ?"—శ్రీధర్

"ఇటువంటి చిన్న చిన్న గొడవలొద్దని ఎన్ని సార్లు చెప్పాలిరా మీకు—" నామాట వినిపించుకున్నారంతా

"ఊఁ ఏదీ—మధూ!! మళ్ళీ అను—"

"ఏదీ—ఆ డైలాగే ! ! నే చచ్చినా అనను రిహార్సల్సులో యిక ఆ డైలాగొద్దు స్టేజిమీద అంటాలే—"

"ఒరే మధూ! నోరుమూసుకు అనరా ! ఎదురు చెప్పావంటే తంతా !" అన్నాను లేనికోపం తెచ్చుకుంటూ.

"అంటానుగానీ — యిటువంటి డైలాగు యిక్కడ అనవసరం అనిపిస్తోందిరా అసలు థీమే బాగా లేదనుకో నేను విలన్నో హీరోనో సైడ్ హీరోనో అర్థం గాకుండా ఎలా ఏక్టు చేసేదిరా ?" అనడిగాడు మధు నెత్తిన కొట్టుకుంటూ

నేనేదో చెప్పాను వాడు తలూపాడు సంతృప్తిగా మొత్తానికి యిలాగే చిన్న చిన్న గొడవల్తో రిహార్సల్సు పూర్తయినాయి రేపు డ్రామా అనగా హడావిడిగా పరిగెత్తుకొచ్చాడు శ్రీధర్ కంగారుగా చెప్పాడిలా

"ఒరేయ్ ఉన్నట్టుండి అకస్మాత్తుగా మధుగాడి గొంతు గాడిద గొంతులా తయారైందిరా—ఇప్పుడెట్లా ?"

నేను ఆశ్చర్యపోయాను "రాత్రి బాగానేవుంది కదరా గొంతు ?"

"అవున్రా కాని—ఆ అప్పన్నగాడులేడూ—వాడు మధూను పొద్దున హోటలుకు తీసుకెళ్ళాట్ట. తెగ తినిపించాట్ట దాంతో వాడి గొంతు కాస్తా పూడుకుపోయింది—"

"అయితే—ఫర్వాలేదులే దానిదేముంది—తినన్నది అరగ్గానే మామూలుగా వచ్చేస్తుంది గొంతు" అని చెప్పా వాడు నిజమే కామోసు అనుకున్నాడల్లేవుంది—వెళ్ళిపోయాడు

*   *   *

మధ్యాహ్నం

గ్రీన్ రూంలో చాలా హడావిడిగా వుంది ఎవరిడ్రెస్సు వాళ్ళు తెచ్చుకోవాలని నేను ముందే చెప్పినా ఆంజనేయులు ఏడుపు మొహం పెట్టుకునొచ్చాడు చీర దొరికిందిగానీ, జాకెట్టు దొరకలేదన్నాడు వెంటనే కాలేజీలోకల్లా 'లావెస్టు' అమ్మాయి నిర్మల దగ్గరకు పరిగెత్తుకెళ్ళి—

ఓ ఉపన్యాసకుడు నిలపకుండా రెండు గంటలనుండి ఉపన్యసిస్తున్నాడు. ఒకడు సోడాబాటిల్‌ను ఉపన్యాసకుడి దగ్గరకు తీసుకపోయి "సార్" అన్నాడు. ఉపన్యసిస్తున్న ఆ పెద్దమనిషి తన ఉపన్యాసాన్ని ఆపిన వారెవరో అనుకుంటూ వెనక్కు తిరిగాడు "చాలా సేపు ఉపన్యసించారు ఈసోడా తీసుకోండి" అన్నాడతను. ఉపన్యాసకుడుకొంచెం నవ్వి "క్షమించండి నాకునాల్గుగంటల సేపు ఉపన్యసించిన తరువాత కాని దాహమెయ్యదు" అంటూ తన ఉపన్యాసాన్ని మళ్ళీ మొదలు పెట్టాడు.

గాడిచర్ల నాగరాజరావు (తిరుపతి)

నేను డ్రమటిక్ అసోసియేషన్ తరఫున పని చేస్తున్నాను కనుక—ఆ అమ్మాయి జాకెట్లలో కల్లా ఓ పెద్ద సైజుది—అర్థించాను ఆ అమ్మాయి చాలా మంచిది వెంటనే యింటికి కబురు పంపించి— ఒక వెల్వెటు జాకెట్టు మాకు తెప్పించి యిచ్చింది

మావాడు—ఆంజనేయులు మురిసిపోతూ ఆ జాకెట్టు తొడుక్కున్నాడు కాని—జబ్బల దగ్గిర మాత్రం కొంచెం యిరుకుగావుంది చెయ్యి పైకెత్తొద్దని వెయ్యిసార్లు అయినా చెప్పుంటాను వాడు ఒకరిమాట వినేరకం అయితే—వాడికి ఆ పేరెందుకు పెడతారు !

బెల్లు మ్రోగింది

ఇంతలోకి హడవిడిగా పరిగెత్తుకొచ్చాడు సుబ్బరాయుడు చిన్న రాకెన్‌రోల్ డ్యాన్సులాటిది నోటి చేసేసి అన్నాడిలా

"ఒరే కిట్టూ — యింకేముందిరా — ఆ అమ్మాయి వచ్చింది ! అరుణ ఎర్రని చీరకట్టుకుని ఎంత ముచ్చటగా వుందనుకున్నావ్ నా పాత్రను చూడు—దంచేస్తాను బ్రహ్మాండంగా పాడేస్తాను చూస్కో యిక—"

అన్నాడేగాని స్టేజిమీద వణుకుతాడేమోనని భయం వేసింది

తెర ఎత్తగానే—

సుబ్బారాయుడ్ని రంగంమీదకు త్రోశాం

నిద్ర నటిస్తున్న మధూ దగ్గరగా వెళ్ళాడు. ఆడియన్సంతా సస్పెన్సులో మునిగిచచ్చినంత పని చేశారు వాడు ఎంత సేపటికి పాట మొదలెట్టడే!! దిక్కులు చూడటం ప్రారంభించాడు కాళ్ళు వణుకుతున్నాయేమో — కుర్చీలో కూలవడ్డాడు

ఇలా ఆలస్యంచేస్తే ఆ మధూ నిజంగానే నిద్రపోయేట్టున్నాడు కొంచెం గట్టిగానే ప్రాంప్టు చేశాను "పాడరా — ఒరే సుబ్బిగా —" అన్న నా మాటలు మైక్‌లో వినపడ్డాయి

ఇంకేం—జనంలో ఒకటేగోల. నవ్వులూ పెడ బొబ్బలూనూ

వాడికి పౌరుషం వచ్చింది నోరు విప్పబోయేంతలో నిద్రనటిస్తున్న మధు మెలకువ వచ్చినట్లు నటించి లేచి కూర్చున్నాడు 'ఏమిట్రా యిలా వచ్చావ్' అనడిగాడు వాడి గొంతు బాగానే వుంది కొంచెం గరగరమంటున్నా

ముత్యంలాంటిపాట పోయినందుకు సుబ్బారాయుడు తెగ బాధపడ్డాడు ఆ ఫీలింగ్స్ అన్నీ ఎందుకో ప్రజలకర్థం కాలేదు

"ఒరే—మధూ పడుకోరా—పాట పాడతానూ' అనేశాడు సుబ్బా

నా కడుపులో త్రిప్పింది ఆడియన్స్ చప్పట్లు మొదలెట్టారు

మా వాడికి మరింత కంగారు హెచ్చింది

మధూను బలవంతాన పడుకోబెట్టి పాట మొదలెట్టాడు

"నిదరించవోయి ఎదిరించేవేళ—

ఎదురించకోయి నిదిరించేవేళ—. . "

కమ్మగానే పాడాడు కాని .

ప్రజల్లో సముద్రపు ఘోష బయల్దేరింది. కేకలూ పిల్లి అరుపులూ ఎక్కువైనాయి ఛా ఛా పాటను ఖూనీ చేసేసాడు తప్పంతా నాదే— లేకపోతే ఆ వెధవకు పాట పాడమని సలహా యివ్వడమేమిటి ?

ఇహ లాభంలేదనుకుని 'తెర . తెర' అనరిచాను

తెరలాగేవాడు—చిన్న కుర్రాడు—ఎంత ప్రయత్నించినా తెర పడలేదు ప్రాణంలేని త్రాళ్ళు కూడా మా కెదురు తిరిగాయి సమయస్ఫూర్తిగా వర్తించి ఆ కుర్రాడు మమ్మల్ని రక్షించాడు తెరను పట్టుకుని అవతలివైపుకు స్టేజిమీదుగానే పరిగెట్టాడు ఆ కుర్రాడ్ని అభినందించి నేను స్టేజిమీదకు గెంతేప్పటికి—

మధూ సుబ్బరాయుడులు కొట్టుకుంటున్నారు.

వారి దెబ్బలాటంతా మైక్‌లోంచి పైకి వెళ్తోంది—'మైక్ ఆఫ్' అంటూ గట్టిగా అరిచాను కోపంగా నా స్నేహితుడు డిక్సన్‌ను మైక్ సెట్టు దగ్గర అట్టే పెట్టాను యిటువంటి అవసర సమయాల్లో సమయోచితంగా వ్యవహరించడానికి గానూ

వాళ్ళనిద్దర్నీ ఒక పావుగంటలో సర్దుబాటు చేసి, మళ్ళీ తెరఎత్తాం ఇలా తెర ఎత్తామో లేదో అలా గోల బయల్దేరింది—ఆడియన్సులో అయినా బెదరకుండా—తప్పు తెలుసుకుని—ఆడపిల్లలు కూర్చున్న స్థలంకేసేచూస్తూ, సుబ్బరాయుడు అరుణాదేవికోసం ఆ పాటను పూర్తిగా పాడా ననిపించాడు అలా అనిపించినా చాలు—నాటకమంతా పోర్షన్లు రాక ఎన్ని నాటకాలు చెడిపో లేదూ—నాకు నేను సంబరపడ్డాను యిలా అనుకుని

మొదటి సీను జయప్రదంగా ముగిసింది పాట అయినాక ఆడియన్సు మరి గొడవ చెయ్య లేదు రెండో సీనులో పాత్రలందరూ ధైర్యంగా ఏక్టు చేశారు

మూడో సీను కూడా ఏ గొడవా లేకుండా జరిగిపోతోందనుకున్నా

ఆంజనేయులు ఉషారాణిగా రంగస్థల ప్రవేశం కానిచ్చాడు జాగ్రత్తగా ఏ ప్రమాదమూ లేకుండా మెట్లు దిగాడు స్టేజిమీద అప్పటికే నిలిచివున్న మధూ దగ్గరిసా నడిచాడు అతి వయ్యారంగా అమ్మాయిలు సిగ్గుపడేట్లు తన పాత్రకు నూటికి మూరుపాళ్ళు జీవం పోశాడు ఆంజనేయులు

అమ్మాయిలంతా ముక్కున వేలేసుకున్నారు.

మధు కళ్ళు మూసుకుని, దీపం వైపుకు తిరిగి—మొదటి డైలాగును ఎలాగైతేనేం అనేశాడు వాడు ఎన్నో ఫీలింగ్సులో అన్నాడేమో ఆడియన్సు సంతోషం పట్టలేక ఈలలూ, కేకలూ మొదలెట్టారు—యిలా అని నేననుకున్నాలెండి

బుగ్రమీదకు పువ్వులు సర్దుకుంటానికిగాను అప్రయత్నంగా అంజి చెయ్యి ఎత్తాడు కుడి చేతి జబ్బ ఉబ్బి—ఉట్లు తెగిపోయి జాకెట్టు చిరిగిందట—

శ్రీధర్ యిలా అని తెర వెనుకనున్న నాతో చెప్పాడు

నేను కూడా చూశాను

వాడు చిరిగిన భుజాన్ని తెలివిగా చీర చాటున దాచుకున్నాడు

సీను పూర్తైనాక తెర వెనుక 'జాకెట్టు చిరిగింది ఆ లమ్మాయికి ఏమని చెప్పుకోవాలా' అని నేనేడుస్తూంటే తలో మాటా అన్నారు

"అసలు ఈ గున్న ఏనుగుకి హీరోయిన్ పాత్రేమిటిరా ?"

"ఒకవేళ యిచ్చారే అనుకో—అంత మంచి పేరుతోనా ?"

"ఉషారాణిట—వెధవకు ఏ వెంకాయమ్మో అని పిలవాల్సింది—"

"పైగా—అంత లావుగా వుండి—ఇందాక వేలు పెడితే అంతేదాకా పొట్టపగిలేట్లు తిన్నాడు వో

మా నాటకం

వారం రోజులపాటు తిండ మానేసినా— వీడికి సరిపోయే జాకెట్టు ఎక్కడా దొరకబోదు అంత తిన్నాడు గనుకనే మేకప్‌కు ఆలస్యంగా వచ్చి—కండ అంతగా వుబ్బింది—"

వాళ్ళనందర్నీ ఊరుకోబెట్టి మేకప్‌మేన్‌ను బ్రతిమాలి పాత రవిక వోటి వాడి కిప్పించాను వాడు దాన్ని చూస్తూనే 'చీ—క్లబ్ డాన్సర్ ఎక్కడైనా ఇంత చవకబారు రవిక తొడుక్కుంటుందా' అన్నాడు

"పోనీ—బాడీతోనే ఏక్టు చేసెయ్—" సలహా యిచ్చాడు అప్పన్న

అందరం గొల్లున నవ్వాం వాడింక చేసేదేమీ లేక చచ్చినట్టు చెప్పినట్లల్లా విన్నాడు ఆ చీటీ గుడ్డ రవికనే ఎంతో అప్యాయంగా తొడుక్కున్నాడు

పాఠకుడు - అ చిత్రంలో మీకు నచ్చిన రసవత్తర ఘట్ట మేదో తెలుపగలరా?

నటుడు :- వివాహ సందర్భంలో ఒక సన్నివేశంలో నాయికతో కూడి పంచభక్ష పరమాన్నాలు ఆరగించే ఘట్టం నిజంగా నాకు నచ్చింది. అటువంటి ఘట్టాలంటే నాకు మహా ప్రీతి.

సుందరం (గుంతకల్లు)

చాలా వదులైంది—స్టేజిమీద వాడు కసరత్తు చేసినా చిరిగిపోదు

నాలుగో సీను

మధూ ఉషారాణిని ప్రేమిస్తున్నట్లుగా చెప్పుకున్నాడు ఉషారాణికి కోపంవచ్చి— 'పొరబాటు పడుతున్నావు నేను ఒకరి కిచ్చేసిన హృదయాన్ని మళ్ళీ నీకెట్లా యివ్వగలను ! నేను సుబ్బారాయుడ్ని మాత్రమే ప్రేమిస్తున్నాను—' అనేసింది చటుక్కున నాలిక కొరుక్కుంది హీరోయిన్

ఆడియన్స్‌లో మరోసారి నవ్వులూ—పకపకలూనూ

"నేను సునీల్‌ను మాత్రమే ప్రేమించగలను నీకు నా హృదయంలో స్థానం లేదు వెళ్ళిపో రాజారావ్ ?—" అన్నాడు తప్పుదిద్దుకుంటూ, ఆంజనేయులు

మధు మరికొంచెం ముందుకు జరిగి ఆంజనేయులి చేతులు పట్టుకున్నాడు

"రాణి ! యిలా అంటే నేనేమైపోవాలి? సర్వస్వమూ నీవే అనుకున్న ఈ దీనుడి మొర ఆలకించి కన్నీటితో ఆహ్వానించవా ? నీకోసం నా హృదయం పగిలిపోతూ ఏడుస్తోంది నువ్వు తృణీకరించావా నేను చచ్చిపోతాను—"

వాడ్ని కావిలించుకోబోయాడు 'హాచ్' అంటూ ఎవరో తుమ్మారు

ఆంజనేయులు వెంటనే దూరంగా నడిచాడు. 'ఛీ—నన్నొదులు' అన్నాడు మధు లోపల ఉబుకుతున్న కోపాన్ని ఆపుకుంటూ ఉద్రేకంతో అన్నాడిలా

"రాణి నీవులేని ఈ జీవితం వృథా నువ్వు నన్ను కాదనడానికి వీల్లేదు యిప్పటికే నీకోసం బోల్డు ఖర్చుపడ్డాను—"

అని వాడ్ని మళ్ళీ కావిలించుకోబోయాడు పాత రవికను కనిపించకుండా సిల్కు చీరలో కప్పుకున్నాడా యిరి—ఆంజనేయులు త్వరగా చేతిని యువతలకు తీయలేకపోయాడు గట్టిగా ప్రయత్నించేటప్పటికి—చెయ్యి చాలా స్పీడుగా యివతల కొచ్చింది

మధు తెంప పట్టుకుని మొహం కందగడ్డలా చేసుకున్నాడు దెబ్బ బాగా తగిలింది ఆంజనేయులు నెమ్మదిగా 'సారీ' అన్నాడు మధుకు పూర్వపు కసి జ్ఞాపకానికొచ్చింది

"మీ ఆడవాళ్ళంతా యింతే మేం దూరంగా వున్నంతకాలం మీరూ దూరంగానే వుంటారు. దగ్గరకొచ్చి హృదయాన్ని విప్పి చెప్పుకుంటే తృణీకరిస్తారు ఛీ—" అంటూ మధు చాచి అంజిగాడి తెంప పగలకొట్టాడు

తనకసి తీరిందనుకున్నట్లుగా హాయిగా దీర్ఘంగా నిట్టూర్పు విడిచాడు మధు ఆంజనేయులు—ఉషారాణి వేషంతో—వెనక్కు విరుచుకుపడ్డాడు. ఐదు నిమిషాలు గడిచినా లేవలేదు

కళ్ళు కూడా తేలేసినట్టు కన్పించి నేను కంగారు పడ్డాను

"నేచురల్—భలేభలే ! అనరిచాడు ఎవడో నేను 'కర్టెన్ కర్టెన్' అని అరవాల్సొచ్చింది

తెరనులాగే కుర్రాడు మురళీ విస్తుపోయి చూస్తూ, తెరలాగుకు రావడం మరిచేపోయాడు

పడిపోయిన ఆంజనేయుల్ని చూస్తూ ఏం చేయాలో తోచక మధూ అలా నిల్చుండిపోయాడు. ఆడియన్సులో గగ్గోలు బయలు దేరింది

స్టేజిమీద జరుగుతున్నది నటనో—ప్రమాదమో తెలుసుకోలేని పరిస్థితి ఏర్పడింది ఇంతవరకూ జరిగిందంతా గమనించిన కొంతమంది—నిద్ర పోకుండా వెళ్ళిపోకుండా వున్న ఓపిక గల వాళ్ళు—అది ప్రమాదమే ననుకున్నారు

మురళీ అయినా పరధ్యాన్నంలోంచి తేరుకున్నాడుగానీ—స్టేజి మీదున్న మధు ఆ స్థితిలోంచి తేరుకోలేకపోయాడు

మురళీ తెర లాక్కొచ్చాడు అందరం స్టేజి మీదకు పరిగెత్తాం శ్రీధర్ గ్లాసుతో నీళ్ళు తీసుకొచ్చి అంజిగాడి మొహాన చల్లాడు వాడు హఠాత్తుగా లేచికూర్చున్నాడు—'ఒరేయ్ చీర

(51-వ పేజీ చూడండి)

మా నాటకం

(48-వ పేజీ తిరువాయి)

తడిసిపోతోందిరా' అంటూ 'నిజంగా మూర్ఛ పోలేదురా' అంటూ నోరు వెళ్ళబెట్టాడు శ్రీధర్

"నాకు మూర్ఛా— మీ అందరికీ మూర్ఛ రావాలి వెధవల్లారా నాటకం వేయడానికి—అందులోనూ ఆడవేషం వేయడానికి వప్పుకున్న నాది బుద్ధి తక్కువ — మిమ్మల్నేం లాభం? — ఇంత గట్టిగా కొడతాడా—వెధవ పీనుగ—ఏడీ వాడు—వాడ్ని కరకర నమిలేస్తాను—ఏడీ" అంటూ మధు కోసం వెతకటం మొదలెట్టాడు ఘటోత్కచుడి పోజులో మధు పారిపోయి గ్రీన్ రూంలో దాక్కున్నాడు చీర కాస్త విప్పి అక్కడ పారేసి, అంటి గ్రీన్‌రూంకేసి పరిగెత్తబోయాడు పూనకం వచ్చినట్లు

'ఒరేయ్ ప్రిన్సిపాలురా' అంటూ భయం పెట్టి వాడ్ని లొంగదీసుకున్నాను కాని, ఉషారాణి' కోపం పూర్తిగా తగ్గిపోలేదు దాంతో నేను స్టేజిమీదకు గెంతి—మైక్‌లో యిలా చెప్పాను

"సోదర సోదరీమణులారా!

కొన్ని అనివార్య పరిస్థితులు ముంచుకొచ్చినందు వలన, ఈ నాలుగో సీను యింతటితో ముగిస్తున్నాం కథకేమీ దెబ్బ తగలదులెండి—ఉషారాణి లెంప దెబ్బతో పడిపోయింది అందుకు విచారిస్తూ రాజారావు వెళ్ళిపోతాడు ఇంతే కొద్ది నిమిషాల్లో ఆఖరిసీను ప్రారంభిస్తాం—ఆలస్యానికి క్షమించండి—" అనేసి యివతల కొచ్చానో లేదో సుబ్బరాయుడు గుండె బాదుకుంటూ నా దగ్గరకు పరిగెత్తుకొచ్చాడు

"ఇదేమిట్రా—నా అయిదో సీను లేకుండానే అయ్యబాబోయ్— మీరంతా కలిసి నన్ను నా పోర్షనంతా దింట్లోనే కదరావుంది—నా కొంప ముంచేట్లు వున్నావే—" అన్నాడు నేను నిర్ఘాంతపోయాను అవును నేను తప్పు చెప్పాను ఏం చేయాలి యిప్పుడు?

"మరి— ఆ అంటిగాడు యిక స్టేజి ఎక్కనంటున్నాడు కదరా—మరి ఎట్లా వేస్తాం అయిదో సీను?"

"ఒరేయ్ కృష్ణా వాడిని నేను బ్రతిమాలుకుంటాన్లేరా మైక్‌లో పొరపాటయిందని చెప్పుతద వెళ్ళు—" అని నన్ను పురమాయించాడు

ఈ నాటకమంతా వాడికోసమేగా — అందుకని నేను అభిమానం చంపుకొని మెల్లీ మైక్ దగ్గర కెళ్ళాను

"తప్పయిపోయింది క్షమించం"డంటూ చెప్పుకున్నాను మైక్‌లో

స్టేజి ఏర్పాట్లు పూర్తి కావిచ్చి, అలా తెర వెనుకవెళ్ళి చూసేప్పటికి—రోమియో జూలియట్ దగ్గర మోకరించినట్లు—సుబ్బా ఆంజనేయుల్ని బ్రతిమాలుకుంటున్నాడు వాడు బీడీ కాలుస్తూ ఆ పొగంతా సుబ్బారావు మొహంలోకి వూదుతూ వప్పుకోనంటున్నాడు

"ఒరేయ్—వేసేది హిరోయిన్ వేషమా ఈ బీడీ ఏమిట్రా?" అని కసురుకున్నాను.

శిరోజాలు
నెరిశాయంటే
సృష్టిదోషం కాదు

"దైవికంగా నా శిరోజాలు నెరిసిపోయినవి, అది నా ఖర్మయోగం! ఏంచెయ్యాలండీ?" ఇలా అనుకుంటూ చింతించే జనులు అనేక మంది గలరు నెరిసిన శిరోజాలుగల వారు దానికి కారణం తెలియక సృష్టిదోషం అనుకుంటారు కాని, తమ శిరోజాలు ఎందుకు నెరిసినవో తెలిసి కొనుట ముఖ్యావశ్యక విషయం శిరోజాల యెడల అశ్రద్ధ, అనారోగ్య పరిస్థితులు మరియు నిర్లక్ష్యంగా ఏ దైనాసరే తక్కువ రకపు తలనూనెలు వాడుట, ఇవి నూటికి 90 మందికి అకాలంలో అనవసర్యంగా శిరోజాలు నెరిసిపోవుటకు ముఖ్యకారణములు అని పరిశోధన (రీసెర్చి) వల్ల కనుగొనబడింది

అహమదాబాద్‌లో అధునాతన ఫేక్టరీయందు, శ్రేష్ఠతను నిలిపియుంచే కచ్చితమైన వర్య వేక్షణలో వైజ్ఞానికంగా తయారుచేయబడిన "లోమ" నెరిసిన శిరోజాలను నల్లగా చేసే మంచి ఔషధి పదార్థమున్నిటిని గలిగియున్నది "లోమ"కు శిరే పారవారంభించండి, భారతదేశమంతటా మరియు విదేశాలందు లక్షలాది జనులు "లోమ"ను నమ్మకంగా ఎందుకు వాడుతున్నారో మీకే తెలియగలదు జ్ఞాపకముంచుకోండి, "లోమ" అంటే— మీరు కోరే వ్యత్యస్తమైన శ్రేష్ఠతా నిరూపణయే

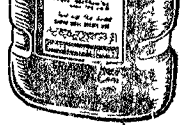

శోభగముగా వుండుటకు లోమ

రాసుకొని తలదువ్వుకోండి!

హోల్ ఏజెంట్లు మరియు ఎగుమతి దార్లు:

ఎమ్ ఎమ్. ఖంభట్ వాలా అహమదాబాద్ 1 (భారతదేశం)

ఏజెంట్లు: సి. నరోత్తమ్ అండ్ కొ., బొంబాయి—2

HSH-TEL

మద్రాసు ఏజంట్లు మెసర్సు బలభాయ్ & కంపెని, మద్రాసు ఎగుమతి వివరాల కన్నిటికి మెసర్సు ఎం ఎం ఖంభట్ వాలా అహమ్మదాబాద్ వారిని సంప్రతించండి శ్రీకాకుళం స్టాకిస్టు: శ్రీకృష్ణ మెడికల్ & జనరల్ స్టోర్సు, పాలచెట్టు రోడ్ శ్రీకాకుళం భీమవరం స్టాకిస్టు: మెసర్సు గుండు అక్కిరాజు & సన్సు, భీమవరం

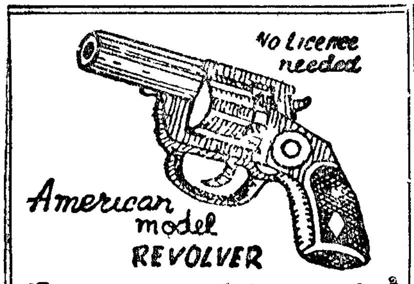

దొంగలనుండు, క్రూరమృగములనుండి మిమ్ము రక్షించుకోండి వనభోజనములు, యాత్రలు, నాటకములకు చాల ఉపయోగమైనది ఆటోమేటిక్ ఆరు తూటాలుగలది, తేలికైనది దీని పెద్ద శబ్దము, ప్రకాశమైన మంట మిమ్ము ఆపదలనుండి రక్షించును

వెల	నెం	333	444	555
	రు	6	8	13

25తూటాలు ఉచితం ఆపైన ప్రతి 100 తూటాలు రు 3 లెదరుకేసు రు. 4 పోస్టేజి రు 2. లైసెన్సు అనవసరం. ఒకే ప్యాకింగులో రెండు రివాల్వర్లు తెప్పించుకున్న పోస్టేజి, ప్యాకింగు ఉచితం

BHARAT COMMERCIAL STORES
P B 63, (PAP) JULLUNDUR CITY

గృహములో వాడదగు సినిమా ప్రొజెక్టరుకు ఆర్డరు యివ్వండి

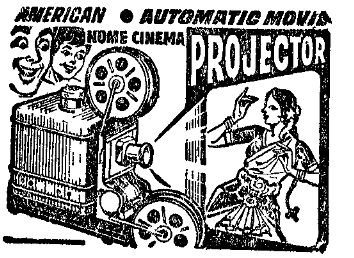

మీకుటుంబమునకు ఆనందదాయకమైన వినోద కాలక్షేపం, అద్భుతములు, సాహసములు సినిమాల్లోనే మా ప్రొజెక్టర్‌తో చూడవచ్చును టార్చి తోగాని లేక ఏసి/డిసి ఎలెక్ట్రిసిటీతో పని చేయించవచ్చును 35 ఎం ఎం ఫిలింవాడవచ్చు సినిమావలె చిత్రములు తమంతటతామే వివిధ రంగులలో కదలుచుండను ఖరీదు రు 15/-, 40' ఫిలిం & 4'×3' స్క్రీను & ఇన్‌స్ట్రక్షన్ పుస్తకం ఉచితం పోస్టేజిరు4-50 డీలక్సుస్పెషల్ రు25, 60' ఫిలిం, స్క్రీను & ఇన్‌స్ట్రక్షన్ పుస్తకము ఉచితం పూర్తితృప్తి లేనిచో డబ్బు వాపసు కొద్దిస్టాకు వున్నది నేడే ఆర్డరు పంపండి

HollywoodCinemaCorpn(Regd)
(WAM), 2194, alyanpura
elhi 6

మా నాటకం

"పోరా — కిట్టూ! ఆ మధూగాడ్ని రప్పించి క్షమాపణ కోరుకునేవరకూ నేను స్టేజి ఎక్కను" అంటూ మొండికేశాడు

అమ్మయ్యా — ఒక మెట్టు క్రిందికి దిగొచ్చాడనుకుని, సంతోషిస్తూ గ్రీన్ రూంలో కెళ్ళా మధూను బ్రతిమాలుకున్నా వాడికి ప్రైజు వస్తుందని ఆశ చూపించా వాడు — ఎన్నో చెప్పాక వప్పుకుని యివతల కొచ్చాడు

సుబ్బారాయుడుకోసం మధు అంజిగాడ్ని క్షమించమని కోరుకున్నాడు అప్పటికే అరగంట ఆలస్యం అయింది

ఐదో సీను మాంచి రసవత్తరంగా సాగిపోయింది

తెరపడగానే సుబ్బారాయుడు నా దగ్గరకు పరిగెత్తుకొచ్చాడు 'ఒరేయ్ — వాడి బీడీ కంపు భరించలేకుండా వున్నారా — ఓ కిళ్ళీ వేసుకోమని చెప్పరా — కిళ్ళీ డబ్బులు నే నిచ్చుకుంటాను'— అన్నాడు

'ధా విచారంలో మునిగివున్న ఉషారాణి కిళ్ళీ వేసుకుంటే యిక సర్లే వద్దు వద్దు—" వాడి సలహాను తిరస్కరించాను

ఆరోసీను ప్రారంభించాం నాటకం పూర్తయిపోతోందనే సంతోషం నన్ను వూపేసింది ప్రాంప్టింగ్ మరిచేపోయా

అప్పన్న యిన్‌స్పెక్టర్ వేషంతో స్టేజిమీద కెళ్ళాడు

"రాజారావుగారూ! మిమ్మల్ని అరెస్టు చేస్తున్నాను ఎందుకోసమో తెలుసునా?" అన్నాడు

'తెలుసు ఉషారాణి లెంప పగలకొట్టినందుకు! అంటూ కెవ్వన నవ్వాడో విద్యార్థి ప్రేక్షకుడు ఆడియన్సులో ఒకటే నవ్వు

నేనెంత చెప్పినా వినక, ఆడియన్సుకేసి చూసాడు అప్పన్న అంతే — మళ్ళీ వాడినోట మాటొస్తే వొట్టు ముందుకూ వెనక్కూ వూగుతాడేగాని, డైలాగు చెప్పడు విసుగుపుట్టి మధు అడిగేశాడు "ఎందు"కంటూ "నేనేం తప్పు చేశా"నని ప్రశ్నించాడు

ఇంతలోనే ఎవరో — ముందు వరసలో కూర్చున్న విద్యార్థి స్టేజిమీదకు గబుక్కున గెంతాడు అప్పన్న దగ్గరకు నడిచాడు

"ఓరి నువ్వట్రా — అప్పన్నా, ఎవరో అనుకున్నానుసుమీ" అన్నాడా నూతన పాత్ర!! ఆడియన్సులో ఆపలేనంత ఆశ్చర్యమూ—నవ్వూ—

ఆ కుర్రాడి నెలాగైతేనేం క్రిందకులాగేసాం

ఇన్‌స్పెక్టరు అప్పన్న బెదిరిపోయాడు వాడి దసలే పిరికి గుండె గబగబా అనేశాడు — పాటం వప్పజెప్పినట్లుగా

"మిస్టర్ రాజారావ్! నేతాజీ ఉద్యమంలో చేరి దేశద్రోహం చేస్తున్నందుకు నిన్ను అరెస్టు చేస్తున్నాను నువ్వు చెప్పుకునేదంతా ఈ కాన్‌స్టేబుల్‌తో చెప్పేసి — పోలీసు స్టేషన్‌కు రా నే వెళ్తున్నాను—" అనేసి, స్టేజి దిగి తిన్నం వెనక్కు వచ్చేశాడు

నాకు కోపం ఆగలేదు అయినా ఏమీ చేయలేకపోయాను తల పట్టుకుని కుర్చీలో కూర్చుండిపోయాను, వాడ్ని తిట్టమని శ్రీధర్‌కు అప్పజెప్పి

ఇన్‌స్పెక్టర్ వెళ్ళిపోయినా కూడా—మధు ఏమీ మొహమాటపడలేదు రెండు పేజీల డైలాగు మొదలెట్టాడు

కాన్‌స్టబుల్ వేషధారి కంట తడిపెట్టాడు ఆ బోరు భరించలేక అంతా అయినాక — 'ఇకనైనా వస్తారా" అన్నాడు

మధు—"ఇంకొక్కమాట చెప్పనివ్వు నాకు ఉరిశిక్ష విధించినా ఫర్వాలేదు నా ఆత్మ కూడా దేశం కోసమే రెపరెపలాడుతుంది 'దేశంకోసం' అంటూ పకపకా నవ్వుకుంటూ, ఎంతో బాగా నటించాననుకుని — ప్రైజు తనకేననే దీమాతో ఛాతీ విరుచుకుంటూ నిష్క్రమించాడు

సుబ్బరాయుడు ఆంజనేయులతో ప్రవేశించాడు రంగంమీదకు ఇద్దరూ చేతులు కలుపుకున్నారు ఆనందంగా నవ్వారు — కలిసి మేలుకొలుపుపాట పాడారు మురళీ తెరలాగుతూండగా— "వట్టిచెత్త" — "భోరు"—"ఛీ—ఛీ"— అనే విమర్శలు వినిపించాయి ప్రేక్షకుల్లోంచి

శ్రీధర్ నా ప్రక్కన జేరాడు "ఏమిట్రా—మధుగాడు యిట్లా చేశాడు? ప్రైజుకోసం కాకపోతే—అంత బాగా ఎందుకు నటిస్తాడు? సుబ్బరాయుడికి నమ్మకద్రోహం చేసాడు పాపం—ప్రైజు రాకపోతే సుబ్బారాయుడు ఎంతగా ఏడుస్తాడో—" అన్నాడు నేను కుర్చీలోంచి కదల్లేదు జడ్జీ స్టేజిమీద కొచ్చారు ఇలా చెప్పాడు మేమంతా చెవులు నిక్కబొడిచుకుని విన్నాం—

"ఈ నాటకం చూస్తే—ఇది సాంఘిక నాటకమో—చరిత్రాత్మకమో — కేవలం హాస్యమో— ఏమో తెలియదు ఇది ఎలా ఉందో విమర్శ చేయడంకాదు—నావని

ప్రైజు—

సక్రమంగా పనిజేసి, తెరను లాగిన కుర్రాడు మురళీ కిస్తున్నాం"

అంటూ బహుమతికప్పును మురళీ కందించారు.

మా వాళ్ళ మొహాల్ని — నన్ను కూడా వారితోనే జతపరిచి — కత్తివాటుకు నెత్తురుచుక్క లేకుండా పోయింది దిగాలుపడి కూర్చున్నారు జనం నవ్వుకుంటూ — గేళిచేస్తూ వెళ్ళిపోతున్నారు.

అప్పన్న నెమ్మదిగా సుబ్బరాయుడి దగ్గరకు నడిచాడు

"ఒరేయ్—నిన్నోసారి కలుసుకోవాలనుకుంటోందిరా—అరుణాదేవి వరండాలో నిల్చునుంది—"

సుబ్బా ఎగిరి గంతేసాడు గబగబా వరండాలోకి పరిగెత్తాడు ఆ అమ్మాయి చిరునవ్వుతో వీడికోసం నిరీక్షిస్తోంది

"మిస్టర్ రాయ్డూ! మీరు బాగా నటించారండి చాలా బాగా పాడారు—" అన్నది

అది హేళనాత్మకమో—సానుభూతి చూపడమో తెలియక తలవంచుకున్నాడు సుబ్బారాయుడు

"అనుమానం లేదండి మీరు నటనలో సిద్ధహస్తులండి నిజం—నా కళ్ళల్లోకి చూడండి నేనబద్ధం చెప్పటం లేదని మీకే తెలుస్తుంది—" అన్న దామె

నాకు ఆమె ధోరణేమీ అర్థంకాలేదు వాడు ఉక్కిరి బిక్కిరిఅయి చస్తున్నాడు ఆమె మొహంలోకి చూసి—"నిజమాండీ" అనడిగాడు ఆశ్చర్యపోతూ ఆమె తల "అవున"న్నట్లుగా త్రిప్పింది సిగ్గుతో తలదించుకొంది. చిలిపిగా చూపిస్తూ

నాను ధైర్యం చేశాను అకస్మాత్తుగా ఆమె చేతుల్ని పట్టుకున్నాను వరండా అంతా నిర్మానుష్యంగా వుందనుకుని—నాటకంలో అంజిగాణ్ణి పట్టుకున్నట్టు—ఆమె ఎటో చూసింది—అతని కళ్ళలోకి చూడలేక అతను దగ్గరకు లాక్కుంటున్నా ఎదురుచెప్పలేకపోయింది

నేను విస్తుపోయాను "ఇంతగా ప్రేమించుకున్నాకనే ఇలా నాటకం ఆడాడన్నమాట—" అంటున్నాడు శ్రీధర్ నా చెవిలో ఇంకా ఏదో చెప్పబోయి నోరు మూసుకున్నాడు కుడిచేత్తో

ఆ అమ్మాయి అకస్మాత్తుగా హడావిడిగా సుబ్బారాయుడి చెంప పగలగొట్టింది "అభినందించడానికొస్తే—యిలా చేస్తారా ?" అనేసి చకచకా వెళ్ళిపోయింది—గేటుకేసి.

గదిలో మధ్యగా కూర్చునున్నాడు సుబ్బారాయుడు

"నాటకమూ ఫెయిల్ అయింది—నీ ప్రేమా ఫెయిల్ అయింది ఛా—నే నెక్కడా ఇంత డబుల్ ట్రాజెడీని చూడలేదు ఎలా భరిస్తున్నావురా ఆత్మహత్య చేసుకోక ?" అనడిగాడు అప్పన్న నిశ్శబ్దాన్ని పగలగొడ్తూ నాకు కోపం ఆగిందికాదు

"మీరంతా కలిసి వీడి నాటకాన్ని—తద్వారా వీడి జీవితాన్ని నాశనం చేసిందికాక—ఇంకా బోడి సలహా యిస్తున్నారు ! వాడికేం ఖర్మ—చావడం—ఈ అమ్మాయి కాకపోతే మరో అమ్మాయి ఏరా సుబ్బా ? అంతేనా ?"

ఇంతలో వీధి తలుపును తట్టారెవరో

"ఒరేయ్—యింటావిడగామోసు సందేహం వెలిబుచ్చాడు శ్రీధర్ అద్దె యివ్వలేదింకా వెళ్ళగొట్టడానికొచ్చిందేమో అనుకున్నా సుబ్బ జేబులోని పర్సుతీసి చేత్తో పట్టుకున్నాడు వాడేమీ మాట్లాడలేకపోతున్నాడు—విగ్రహంలాకూర్చున్నాడు

శ్రీధర్ ధైర్యంచేసి తలుపుతీశాడు—ఐంకుతూనే ఆ అమ్మాయి —

అరుణాదేవి ! తలవంచుకుని నిల్చుంది.

"సుబ్బారాయుడుగారు లేరా ?"

విగ్రహానికి ప్రాణం వచ్చింది గబగబా పరిగెత్తబోయి, ఏదో ఆలోచించుకుని మళ్ళీ కుర్చీలో కూర్చుండిపోయాడు ఆ అమ్మాయే లోపలకొచ్చింది కళ్ళంబడి నీళ్ళు పెట్టుకుంది బొట బొటా కన్నీరు కారుతూండగా యిలా చెప్పడం ప్రారంభించింది సుబ్బారాయుడితో—మేముదూరంగా వెళ్ళిపోగానే

"సుబ్బారాయుడుగారూ ! నన్ను క్షమించండి ఆ పరిస్థితుల్లో అలా చెయ్యాల్సొచ్చింది

"మీరు నా చేతులు పట్టుకోవడం మా నాన్నగారు చూశారు అందుకని మిమ్మల్ని కొట్టాల్సొచ్చింది —ఆయన ఏమనుకుంటాడోననే భయంతో చెయ్యరాని తప్పు చేశాను—నన్ను క్షమించండి—

ఇవ్వాళ ఉదయమే—అందుకు నన్ను మందలించి, మీకు నా క్షమాపణ చెప్పుకోమన్నారు మా నాన్నగారు మిమ్మల్ని తనకు పరిచయం చెయ్యమన్నారు కూడా —"

మేమంతా ఒకరి మొహాలొకరం చూసుకుంటూ నిల్చుండిపోయాం మావాడు మా దగ్గర కొచ్చాడు

"థాంక్సు మై డియర్ ఫ్రెండ్సు మీ సహాయానికి ఎలా కృతజ్ఞత చెప్పుకోవాలో తెలియకుండా వుంది ఇప్పుడేవస్తా—అరుణ తనతో రమ్మంటోంది—" అని చెప్పాడు

ఆమె కూడా "నమస్తే" అంది మా అందరికీ ఇద్దరూ చకచకా వీథిలోకి వెళ్ళిపోయారు

మేం హాయిగా నిట్టూర్పులు విడిచాం ఆగది వేడెక్కేటట్లు

మరో నాలుగు నెలలకల్లా సుబ్బారాయుడూ—మా బ్రహ్మచారుల మహాసంఘ సభ్యత్వానికి రాజీనామా యిచ్చాడు

మా సుబ్బారాయుడి పెళ్ళి అరుణాదేవితో అత్యంత వైభవంగా జరిగింది ★

నెలకు రు· 200 సంపాదించండి
ఎలెక్ట్రిక్ అండ్ రేడియో గైడ్ 117 బొమ్మలతో గలదు మరామతు చేయవచ్చు రు 15కే స్వంత రేడియో తయారుచేసికోవచ్చు ధర రు 5/- టెయిలరింగ్ రు 3 కటింగ్ రు 4. ఫొటోగ్రఫీ రు. 3 పోస్టేజి రు 1 అదనం.
ILFA BOOK DEPOT (APW)
Rafat Ganj, Aligarh (U P.)

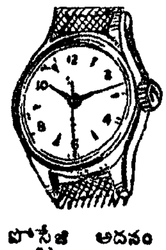
రు. 6 కే
రిస్టువాచీ
15 జ్యూయల్సు రిస్టువాచీలు 5 సం|| ల్యారంటీ కలవి—చెయిన్ పద్ధతిన రు 6/-లకే వస్తుంది.
పోస్టేజి అదనం ఇంగ్లీషులో పెద్ద అక్షరాల్లో మీ అడ్రసు వ్రాయండి
SWISS WATCH Suppliers,
A P W) Faridabad, (Punjab)

RATNAM'S N-OIL
అంగసంబంధములు బలహీనత చెంది, చిన్నదినతో తకిక శుద్ధా ప్రకారం అయి తృ సౌఖ్య మనుభవింపుము 50 సం|| ప్రఖ్యాతి కలది 1 సీసా రూ 10 ల వి పి 1-4-0 కొంతలనినవారు మంగు గా 1-4-0 పంపేది ఇంగ్లీషులో స్పెషల్ రకం అర్డంటుగాను నకు రూ 25-0 0 లు
డాక్టర్ రత్నం సన్సు, (Estd 1904)
సులక చీటబిల్డింగ్సు, ఆజంపూరా చౌ గ్గట్టు వద్ద, హైదరాబాద్ -24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

మద్రాసు, ఆంధ్ర, కేరళ & మైసూరు రాష్ట్రములకు ముఖ్య యేజెంట్లు :
ది జనరల్ ఎలెక్ట్రిక్ కంపెనీ ఆఫ్ ఇండియా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, మద్రాసు 2
బ్రాంచీలు కోయంబత్తూరు, బెంగుళూరు, సికింద్రాబాదు

మహిళ వదనాలి
జీవిత రహస్యాలు - మీ దాంపత్యసుఖానికి అనేక కామ సూత్రాలు :- రూ 3 50.
యువతి - స్త్రీలను గురించి అనేక కుతూహల విషయాలు... రూ 3 50
సంతానము - గర్భనిరోధానికి 60 నవీన సులభ మార్గాలు ... రూ 3 50.
పోష్టు ఖర్చులు చితం క్రింది ఎడ్రస్సుకు వ్రాస్తే వి పి పోష్టుద్వారా మీయింటికి పంప బడును
దేశసేవ ప్రచురణాలు, ఏలూరు, (ఆంధ్ర)

మీ అందానికి

గ్లోరియా అనేసౌందర్యపోషక ద్రవం, ముదిరూపును పోగొట్టి మీ ముఖానికి చక్కని చేతదనాన్ని కాంతిని తెచ్చును మొటిమలు మచ్చలు ముడుతలు, ఎండకువచ్చిననలుపును పోగొట్టి ముఖాన్ని తెలుపుచేసి మీఅందాన్ని రోజు రోజుకీ ఎక్కువ చేయును మొదటి పూతలోనే కొంత అందము వచ్చును. వాడిచూస్తే విడువరు అన్నిషాపులలోను దొరకును
జనతా ప్రొడక్ట్సు, ఏలూరు, (ఆంధ్ర)